

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzetta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 1.250
Letna naročnina L 2.500
Letna inozemstvo L 3.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XVIII. - Štev. 47 (925)

Gorica - četrtek, 24. nov. 1966 - Trst

Posamezna številka L 50

Ob izseljenski nedelji 1966 Vodne sile še nadalje besnijo nad Italijo

Prva adventna nedelja je po določilih sv. Sedeža in italijanskega episkopata posvečena izseljencem. To so tisti ljudje, ki so zaradi dela ali iz kakega vzroka zapustili svojo domovino in se izselili na tuje med ljudi, ki govorijo jezik različnih od njihovega in ki imajo navade različne od tistih, ki so jih bili vajeni doma. Tuj jezik in tuje okolje to sta dve dejstvi, ki posebno prva leta delata bivanje v tujini zelo težko v psihološkem in moralnem oziru.

DOMOTOŽJE

Psihološko težavo navadno imenujemo domotožje. Ta težava je za nekatere hujša, za druge manj, kakor je pač kdo duhovno povezan z domačim krajem. Nekateri jo prebolijo, druge pa muči dolgo, dolgo, morda celo življenje. Prav zaradi tega se mnogi na stara leta vrnejo zopet domov. Prignalo jih je domotožje. Klasično je razpoloženja takega izseljenca opisal Ivan Cankar v črtici »Domovina, ti si kakor zdravje«. »Petnajst let in dalje ni niso gledale moje osirotele oči, majka!« kličete stari Djuro, ko se vrača. »Pozdravljeno, ti polje neizmerno, blagodišeče... pozdravljena, ponosna šuma, do neba poljoča... in od srca pozdravljen, moj rodni kraj, in se beliš na zelenem brdu!«

Danes take povratnike domovina ne sprejema več kot je sprejela Djura, kateremu je ponudila le slamo, da je pa njej umrl. Danes prihajajo izseljenci domov s pravico do penzije in jim je lažje kot Djuru.

IZROJENCI

Vendar so med izseljenci tudi taki, ki jim domovina prav nič ni mar, ki skušajo nanjo čimprej pozabiti in se je v tujini sramujejo. Zato hitijo spremeniti svoje ime in priimek, da zveni čim bolj v tujem prizvoku. Tudi take »narodnjake« je ovekovečil vrhniški Trpin v črtici Anastasius von Schwitz. Kolikokrat sem se nanjo spomnil, ko sem bral ali se srečal s takimi »rodoljubi«, ki so odšli na tuje in tam za kočček boljše kruha ali mrvico slave zatajili, da jih je Slovenija rodila. O moderni Anastasiji, kako veliko je vaše število! Tudi na vas se hočemo spomniti ob izseljenski nedelji. (To črtico bi rad, da bi jo vsi prebrali to nedeljo.)

VERSKI PROBLEM

Najtežji problem, ki zadeva izseljenca, je pa moralni problem. Če je bilo nekoč izseljencu težko se vživeti v nove razmere, je danes še težje in zanj bolj nevarno. Ta problem obsega najprej ohranitev vere, ki jo človek prinese od doma. Vemo, da se vera hrani iz poslušanja, iz molitve in zakramentov. Skoro vse to je izseljencu, posebno prva leta, dokler ne pozna jezika, odvzeto. Božje besede ne razume, ker je tuja, zato v cerkvi nima kaj početi. K zakramentom ne more, ker ga nihče ne razume. Ostane mu molitev. Toda kako naj molim sam doma, morda v skupni sobi z drugimi tovariši enake usode? Dodajmo, da nima nikoli naletja na osebe, ki so druge vere ali celo brez vere. Z doma se je dokaj sramoval pokazati svojo vero pred drugimi. Predstavljajmo si sedaj v tujini! Pokojni mstr. Cigoj nam je pri verouku povedal, kako je bilo na Lokvah pred prvo svetovno vojno, ko je on bil tam za vikarja. Možje so hodili na delo v tujino, na Nemško in se navadno vračali na zimo domov. Prihajali so, je dejal, polni predsodkov zoper vero, ki so se jih nalezli med Nemci, in večkrat tudi že kot brezverci.

Kaj šele danes, ko vemo, da je taka propaganda še bolj razpredena in vera v naših ljudeh še bolj trhla kot takrat.

MORALNI PROBLEM

Poleg verskega je še pravi moralni problem, to je problem družine in spolnega življenja. Če je danes v urejenem družinskem in župnijskem okolju težko živeti pošteno in ostati zvest družini, kaj

šele na tujem v okolju, ki je vse prežeto s spolnostjo, kjer drugega skoro ne poznajo kot to in kjer človeku velikokrat tudi dosti drugega ne ostane od življenja kot samo spolno izživiljanje. Mogli bi tu navesti nešteto primerov naših fantov, deklet, tudi družinskih očetov, ki so se tako izgubili in shirali.

SKRB CERKVE

Zelo prav torej, da je Cerkev posvetila svojo materinsko pozornost tudi na te svoje otroke, ki so odšli od doma za kruhom ali za svobodo. Saj gre danes za milijone in milijone ljudi. Izseljenstvo je danes poleg turizma najbolj množičen socialni pojav. Tudi med nami Slovenci. Pogledimo, kaj pravijo številke. »Mednarodna politika«, ki izhaja v Beogradu, je objavila zanimiv članek iz Zagreba, ki ga je napisal Vječeslav Holjevac pod naslovom »Nova gospodarska emigracija«. Nekaj številk iz tega članka.

Računajo, da živi izven jugoslovanskih meja 1.750.000 državljanov, od tega predstavlja predvojno emigracijo 1.200.000, medvojno emigracijo 150.000 in prav toliko iz dobe po zadnji vojni. Po narodnosti sodi Holjevac, je v izseljenstvu en milijon Hrvatov, 340.000 Slovencev, 200.000 Srbov in 50.000 Makedoncev. Največ jih živi v Severni Ameriki in Kanadi, nad 1.200.000.

Zadnja leta se pojavlja še nov pojav, to so delavci izven države. Zaradi SET-a morejo delavci brez težav na delo v vse države članice. To je rodilo poseben problem tudi za nas Slovence. Prizadelo je Slovensko Benečijo in republiko Slovenijo. Statistike pravijo, da je po zadnji vojni odšla na delo izven države nad tretjina prebivalcev iz vasi v Slovenski Benečiji, in to predvsem mladi fantje, dekleta in tudi možje. Sedem občin v Nadiški dolini je leta 1951 štelo 17.000 prebivalcev, danes jih štejejo le 11.000. Šest tisoč jih je torej odšlo na tuje v 15 letih, to je ena tretjina. In to so sami mladi ljudje, ki si bodo na tujem v večini primerov tudi ustanovili družine, tako da so za domačijo izgubljeni za zmeraj.

Nekaj podobnega, le da v manjši meri, se opaža v Jugoslaviji. V zapadnih evropskih deželah živi nad 220.000 delavcev iz Jugoslavije, med temi je gotovo ena četrtina iz Slovenije.

SLOVENSKI DUHOVNIKI ZA IZSELJENCE

Slovenska Cerkev se je po vojni za izseljenca zavzela kot še nikoli prej. Zaučutila je njihov moralni problem v vsej teži in zato prihitela na pomoč. Zasluge za to ima predvsem škof Rožman. Ta je pridobil številne slovenske duhovnike in jih tudi uradno poslal v razne države Evrope in tudi v Avstralijo, da skrbijo za slovenske izseljence in delavce. V tem oziru so slovenski duhovniki delavni kot le malokateri drugi. Uradni podatki iz leta 1965 pravijo, da imamo v Angliji enega slovenskega duhovnika za izseljenca, v Belgiji pet, v Franciji devet, na Švedskem je eden, v Švicah jih je pet, v Nemčiji enajst. Ponekod niso vsi le v službi izseljencev, vendar tudi tisti redki, ki niso prav za izseljenca, radi pomagajo. (r+r)

Tretja obletnica Kennedyjeve smrti

Te dni so potekla tri leta od tragične smrti Johna Kennedyja v Dallasu. Med tem časom se je neverjetno dosti napisalo o tem atentatu. Kljub temu ostane še vedno marsikaj nejasnega. Ameriška revija »Life« zahteva, naj kongres da pobudo za novo sodno preiskavo.

Jordanija

Izraelci so napadli neko obmejno vas v Jordaniji. Bile so človeške žrtve. Jordanija se je pritožila pri Varnostnem svetu ZN.

Po treh tednih od strašnega petka 4. novembra, ko so se vodne sile razbesnele nad Italijo, se položaj ni še normaliziral. Mnogi kraji so še vedno ogroženi, nastale so nove poplave in prvemu razdejanju se je pridružilo novo.

Zalostna je slika mesta Firenc, ki ga niso še docela očistili blata in naplavin. Mnogi kraji so še brez luči in vode in 5.000 družin je še vedno brez stanovanja, naltlačeni po zasilnih zbirališčih. Dolge vrste ljudi čakajo pred trgovinami, kakor v času vojne, da pridejo na vrsto in dobijo vsakdanji kruh. Vendar so Florentinci prepričani, da je najhujše šlo mimo in da bodo z dobro voljo spet vzpostavili življenje v prejšnji tir.

POPLAVE V PADSKI NIŽINI

Obupen pa je položaj v Padski nižini. Nič ni pomagala nadčloveška borba vsega prebivalstva z vodnimi silami. Pridružila se je visoka morská plima in pripomogla naraslemu vodovju padske delte, da je prišlo do velikih poplav. Nasipi so na več mestih popustili in Porto Tolle, najobširnejša občina na tem področju, ki šteje 11 tisoč hektarjev zemlje, je sedaj vsa pod slano vodo. Reka Pad je najprej predrla nasip pri Scardovari, nato je poplava šla dalje, dosegla Cassello, Borghetto, Santa

Giulia, tako da je sedaj 20 tisoč hektarjev zemlje preplavljena s slano vodo. Hiše so do streh pogreznjene v umazane valove. Nad 9 tisoč prebivalcev je zapustilo svoje domove. Pred usodno povodnjijo 1. 1951 je štela občina Porto Tolle 22 tisoč prebivalcev, lansko leto jih je v občini bilo le še 12 tisoč in tudi ob tej zadnji katastrofi je okrog 4.000 oseb za vedno zapustilo kraj. Na poplavljenem področju pa se še vedno 3.000 mož bori z naraslo vodo, utrjuje nasipe, pobira poginule živali. Med temi je največ krav, gosi in puranov, ki jih v padski nižini množično gojijo. Našteli so nad 70.000 poginulih gosi in puranov.

TEŽKI DELEŽ JULIJSKE BENEČIJE

Zalosten je položaj na goratih področjih, kjer prvi sneg zelo ovira reševalna dela.

Vladni predsednik Saragat in ministrski predsednik Moro sta znova obiskala prizadeta področja nižje Furlanije in Belluna. Saragat si je v treh dneh ogledal Belluno, Zoldano, Agordo, Trevisio, Treviso, Ponte di Pieve, Ponte delle Alpi, Longarone in druge prizadete kraje. Potolažil je preplajeno ljudstvo in obljubil takojšnjo pomoč vlade. Pohvalil je izredni

altruizem mož, ki so se, potem ko so svoje otroke in žene spravili na varno, znova vrnili na ogrožena področja in pomagali še ostalim. Izrekel je zahvalo tudi županom prizadetih občin in dušnim pastirjem, ki so kot resnični pastirji svoje črede bili vedno vsem na razpolago in poprijeli tudi za lopato in kramp, če je bilo treba. Saragat se je ustavil tudi v hudo prizadeti Latisani. V teku 14 mesecev je to prijazno furlansko mestece bilo že drugič tako prizadeto. Od 2.800 družin je 1.700 bilo hudo prizadetih od poplav in mnoge so poleg hiše vse izgubile. Za 1.300 družin skrbi ECA, ki dnevno potrebuje za prehrano teh ljudi 3 milijone lir.

Vse beneške province so bile pri teh povodnji hudo prizadete. Od 112 uradno ugotovljenih žrtev jih odpade na to pokrajino kar 78. Tem moramo prišteti še 25 tisoč beguncev, ogromno škodo na cestah, železnicah in hišah, ki znaša veliko milijard. Potrebna bodo leta, da se bo vse spet normaliziralo in bodo ljudje pozabili na prestane strahote.

Vendar ljudje še vedno ob takih velikih nesrečah pokažejo svoje pravo lice dobrote in usmiljenja. Po vseh zbirališčih so nabrali že na tisoče ton raznega blaga, ki ga sedaj delijo med poplavljenca. Tudi denarna nabirka gre že v stotine milijonov. A ne samo Italija, tudi druge države so se izkazale solidarne s prizadetim prebivalstvom in poslale pomoč v denarju, zdravilih in obleki.

VLADNI UKREPI

Medtem ko se na poplavljenih krajih prebivalci in vojaštvo borijo z vsemi sredstvi, da ustavijo in omejujejo pogubno delo povodnji, imata vlada in parlament tudi svoje skrbi, predvsem kako pomagati poplavljenecem in kako popraviti nastalo škodo. Za to so potrebni načrti in denarna sredstva. V ta namen je vlada 9. novembra povišala ceno bencinu za 10%. Nato je izdala nov dekret, ki je bil objavljen 19. novembra in s katerim je povišala davke za leto 1967 za 10%, in sicer dohodninski, dopolnilni in hišni davek (ricchezza mobile, imposta complementare, reddito sui fabbricati). Iz tega poviška upa, da bo dobila potrebne milijarde za obnovo in prizadetih krajih. Vladni zakonski dekret je že stopil v veljavo, vendar ga mora v roku 60 dni odobriti še parlament.

Ta je o težki katastrofi že imel splošno razpravo. Pri tem je bilo slišati trditve, ki so v Italiji že običajne: vsega je kriva vlada. Posebno so bili demagoško razpoloženi komunisti, ki so vso krivdo za poplave zvrčali na sedanjo vlado, kakor da je ta kriva za nalive in nasipe, ki so se porušili. Gotovo, da je krivda tudi na ljudeh, ki so za zaščito pred poplavami do sedaj premalo storili. Toda to je krivda vseh dosedanjih vlad v Italiji in tudi parlamenta, zlasti še opozicije. Ta slednja, posebno še komunisti, ki bi morala delo vlade kontrolirati in vzpodbujati, pa do časa opozarjati na hibe in ne po toči zvoniti. Tako pa vidimo, da se rimski parlament zgublja v brezkrstnem in demagoškem besedičenju, namesto da bi dal državi moderne in uspešne zakone. Pri tem praznem in pogubnem besedičenju se odključeta zlasti obe skrajni krili parlamenta, misini in komunisti.

Neonacisti so se uveljavili tudi na Bavarskem

Za nedeljske volitve v nemški zvezni državi Bavarski je vladala v Nemčiji in tudi drugod po svetu velika pozornost. Razlogov za to je bilo več. Predvsem bi morale te volitve razčistiti nemški notranji položaj po odstopu kanclerja Erharda in po razbitju vladne koalicije med krščanskimi demokrati in liberalci. Drugi razlog pa je bilo pričakovanje, kako se bo uveljavila nova nacistična stranka, ki si je naredila ime »Narodno demokratska stranka«. Ta stranka se je namreč dva tedna prej na sličnih volitvah na Heškem prvič uveljavila in dobila svoje zastopnike v deželnem parlamentu. Vsi so zato želeli vedeti, ali je to izključno hešenski pojav ali pa je razširjen že po drugih nemških deželah.

Izidi volitev so bili naslednji: Krščanski demokrati, ki jih vodi Franz Joseph Strauss, so dobili 48,2% glasov in s tem nekoliko izboljšali svoj položaj v deželnem zboru, saj bodo imeli absolutno večino poslancev; socialni demokrati 35,8% glasov in s tem so tudi oni za pičico napredovali. Presenečenje je prišlo za liberalce in neonaciste. Liberalci so dobili le 5% glasov in nobenega poslanca, ker niso v nobenem okrožju prejele vsaj 10 odstotkov oddanih glasov, kot zahteva bavarski volivni zakon, da more kaka stranka izvoliti svoje poslance v zbornico. Narodno demokratska stranka (neonacisti) so pa dobili 7,4% glasov in tako dobili 15 poslancev v deželnem parlamentu.

Ob teh izidih so ostali presenečeni predvsem liberalci. Ti so krivi sedanje vladne krize v Bonnu. Bavarski volivci so pokazali, da njih postopanja ne odobravaljo in so jim na volitvah izrekli nezaupnico. Presenečeni so pa tudi neonacisti, ki gotovo niso pričakovali tolikšnega uspeha.

Svetovna javnost sedaj komentira izide. Zadovoljni so, ker sta obe najmočnejši stranki v Nemčiji okrepili svoj položaj na Bavarskem; s tem je izpričano, da velika večina nemških volivcev stoji za svobodno demokracijo. Zaskrbljeni so pa zaradi pojava in zmage neonacistov. Vpra-

šujejo se ali bo to ostal le omejen pojav, ki se tiče le kakih nezadovoljnih, katerih je povsod nekaj, ali pa je to začetek novega nacističnega gibanja. Vsekakor dejstvo, da je začela pridobivati na politični veljavi nova skrajno desničarska stranka, ne bo ugodno vplivalo na odnose med zapadno nemško republiko in njenimi sosedi pa tudi ne med Nemčijo in med velesilami.

Zapri so sodelavce Mihajlova

Iz Jugoslavije je prišlo poročilo, da so sodne oblasti aretirale tri najožje sodelavce Mihajlova: pisatelja Marijana Batiniča, slikarja Leonida Šejka in arhitekta Predraga Ristića. Mihajlov je pred desetimi dnevi že nastopil svojo kazen v Sremski Mitrovici, kjer bo moral odsedeti eno leto zapora. Njegovi trije prijatelji pa so kljub temu pripravljali vse potrebno za izdajo novega glasila »Glas svobode«. UDBA jim je namerno prepovedala. S tem je gibanje za svobodno demokracijo, ki ga je začel prof. Mihajlov, za nekaj časa pokopano. Jugoslovanska partija slavi novo zmago nad svobode željnimi državljani. Sremska Mitrovica, ki je svoj čas dala prisilno zatočišče komunističnim voditeljem, je postala sedaj prisilno bivališče svobodoljubnih Jugoslovancev. Saj so tam poleg Mihajlova še Milovan Djilas in drugi, ki jim je svoboda bila ljubša kot partijski kruh.

Do kdaj še? Tito je na raznih govorih, ki jih je pretekle dni imel na svojem obisku v Bosni, obravnaval različna vprašanja iz sedanje jugoslovanske notranje politike, med temi tudi gospodarsko reformo in vlogo UDBE. O reformi je rekel, da sicer ne poteka, kot so predvidevali, a da jo bodo kljub temu uveljavili, četudi so težave velike. O UDBI se je pa izrazil, da ga skrbi gonja, ki se je začela proti službi državne varnosti (UDBA)... »Služba državne varnosti, ki je odigrala veliko vlogo med vojno in po njej, je potrebna tudi danes; v njej so najboljši komunisti.« je izjavil Tito.

Slovenska imena s slovensko abecedo

Uradni list štev. 285 z dne 14. t. m. objavlja zakon štev. 935 z dne 31. oktobra 1966, ki preključuje zloglasni člen 72 fašističnega zakona štev. 1238 z dne 9. julija 1939, ki je prepovedoval dajati slovenska imena našim otrokom.

Določilo novega zakona, ki nas posebno razveseljuje, se glasi: »Tuja imena, ki se dajajo otrokom italijanskega državljanstva, se morajo napisati s črkami italijanske abecede z dodatkom črk: J, K, X, Y, W. Otrokom pripadnikov kakor koli priznanih jezikovnih manjšin pa se imena lahko napišejo s prej omenjenimi črkami v številni diakritična znamenja (strešice), ki so lastna abecedi jezikovne pripadnosti.«

Objavljamo tudi talijansko uradno besedilo tega določila:

»I nomi stranieri che siano imposti ai bambini aventi la cittadinanza italiana devono essere espressi in lettere dell'alfabeto italiano con la estensione alle lettere J, K, X, Y, W. Se si tratta di bambini appartenenti a minoranze linguistiche comunque riconosciute i nomi possono essere espressi nelle lettere anzidette anche con i segni diacritici propri dell'alfabeto della lingua di appartenenza.«

Na Dunaju so odprli slovenski visokošolski dom „Korotan“

15. november 1966 je dan, na katerega se bodo dunajski in koroški Slovenci spominjali z velikim veseljem. Življenjsko delo pater Ivana Tomažiča je dozorelo. Slovenski visokošolski dom »Korotan« je bil predan svojemu namenu.

Pri otvoritvi so bili navzoči: avstrijski kancler dr. Josef Klaus, jugoslovanski veleposlanik v Avstriji Vjekoslav Prpić s tajnikom ambasade g. Jožetom Snajem, prosvetnega ministra dr. Piffel Perčevića je zastopal ministerialni svetnik dr. Franz Reisenberger, nadalje so bili navzoči: predsednik osrednjega odbora avstrijskih visokošolcev Herman Kert, predsednik zveze avstrijskih visokošolcev Raimund Neuwirther, okrajni glavar VIII. okraja mesta Dunaj g. Walter Kasperek, dipl. ing. Gottfried Dechant kot vodja visokošolskega doma »Akademikerhilfe« na Dunaju, g. Bojan Lubej, predsednik komisije za narodnostna vprašanja pri izvršnem svetu Slovenije, predstavniki gradiščanskih Hrvatov, Mohorjevo družbo v Celovcu je zastopal ravnatelj msgr. dr. Janko Hornböck, Narodni svet koroških Slovencev predsednik dr. Valentin Inzko, Zvezo slovenskih organizacij dr. Franci Zwitter, Zadržno zvezo dr. Mirt Zwitter, navzočih pa je bilo tudi mnogo na Dunaju bivajočih Slovencev, med njimi prof. Marijan Rus.

Za uvod je zapel najprej mešani pevski zbor »Kluba slovenskih študentov na Dunaju« pod vodstvom Hanzija Gabriela Prešernovo Zdravljico, nato pa je pozdravil navzočce ustanovitelj in rektor doma »Korotan«, pater Ivan Tomažič. Posebno prisrčno dobrodošlico je izrekel zveznemu kanclerju dr. Josefu Klausu, ki je kljub velikim obveznostim — saj je v Avstriji bil na državnem obisku predsednik Sovjetske zveze — ponovno rad prišel med Slovence ter se veselil z njimi otvoritve visokošolskega doma za študirajočo mladino na Dunaju.

Nato je sledil slavnostni govor, v katerem se je zahvalil dr. Valentin Inzko v imenu Narodnega sveta koroških Slovencev ter Mohorjeve družbe pateru Tomažiču za ves trud, ki je bil povezan z izvedbo njegove velike zamisli. V tej zvezi je dr. Inzko dejal: »Nihče med Slovenci bi ne zmozel tega, kar ste uresničili vi, prečastiti gospod pater, vse žrtve zadnjih let ste doprinašali samo za to, da bi omogočili slovenskim akademikom, raztresenim po dunajskem mestu, udobno stanovanje v lastnem domu. Naj vam izrečem ob uspelem delu iskrene čestitke koroških Slovencev z obljubo, da se bomo potrudili izkazati se vredne vaših naporov in pričakovanj.«

Nato je spregovoril predsednik avstrijske vlade dr. Josef Klaus. Podčrtal je pomembnost ustanove »Korotan«, čestital ustanovitelju k velikemu uspehu, poudaril mednarodno posredovalno poslanstvo slovenske visokošolske mladine ter manjšin v Avstriji, v zvezi s položajem manjšine na Koroškem pa je dejal, da bo prišlo v zvezi z uresničitvijo manjšinskih zaščitnih določil v kratkem do

razgovorov s predstavniki manjšine.

Po govoru kanclerja dr. Klause je zapel nato za zaključek prvega dela slovesnosti pevski zbor Kluba slovenskih študentov še dve pesmi, ki jih je bilo užitek poslušati, tako lepo so bile podane. Pateru Tomažiču so k njegovega delu in uspehu čestitali nato še predsednik Zveze slovenskih organizacij dr. Franci Zwitter, predstavnik prosvetnega ministrstva ter predsednik Kluba slovenskih študentov na Dunaju Lojze Popitsch.

K temu lepemu uspehu p. Tomažiča in dunajskih Slovencev čestitamo tudi mi.

(Po Našem tedniku-Kroniki)

Iz življenja Cerkve

Nekoliko se zboljšuje

Na Češkem se morda le nekoliko zboljšuje položaj duhovnikov. V Pragi je dovolil »cerkveni svet«, ki ga vodi komunistična oblast, da smejo nekateri duhovniki, ki sicer nimajo »obrnega dovoljenja« za izvrševanje duhovniške naloge, ob nedeljah pomagati v župnijah, kjer stanujejo. Tudi ni sicer dovoljeno, marveč le tiho dopuščeno, da na podeželju duhovniki-delavci smejo na svojih stanovanjih maševati.

Duhovnika Lampret in Bajt rehabilitirana

Slišali smo, da so slovenski škofje dosegli pri Sv. sedežu, da je preklical cerkvene kazni, ki so svoj čas zadele slovenska duhovnika Antona Bajta iz goriške škofije in Lampreta iz mariborske zaradi znanih dogodkov okrog cirilmetskega društva po zadnji vojni. Sv. Sedež jima je postavil določene pogoje, ki sta jih oba vdano sprejela.

Tako je, hvala Bogu, tudi ta mučna zadeva sedaj dokončno urejena v duhu bratskega razumevanja, ki ga Cerkev kaže na vseh poljih in do vseh ljudi dobre volje, in tudi v duhu novih odnosov med Vatikanom in Beogradom.

Jugoslovanski veleposlanik počastil apostolskega delegata

Jugoslovanski veleposlanik v Rimu Ivo Vejvoda je priredil v četrtek kosilo v čast msgr. Mariju Cagna pred njegovim odhodom v Beograd. Msgr. Cagna je odposlanec Vatikanu pri jugoslovanski vladi. Na kosilu je bil tudi kard. Tisserant, dekan kardinalskega zbora. Poročajo, da je msgr. Cagna že odšel v Beograd na svoje novo službeno mesto.

Benediktinke pri sv. očetu

V Rimu so že več časa zborovale predstojnice ženskih samostanov benediktinskega reda v Italiji. To je bilo nekaj izrednega, ker imajo benediktinke zelo strogo klavzuro in sploh ne gredo iz samostana. Sprejel jih je sv. oče in jih opogumil za poklic z daljšim govorom. Predstojnice so smele obiskati važnejše svete kraje v Rimu in kraje, ki spominjajo na sv. Benedikta, kakor Montecassino in Subbiaco.

Materne in očetje v samostanu s hčerami

Sestre tretjega reda sv. Frančiška v škofiji Pittsburg v ZDA so povabile matere novink in aspirantinj, naj preživijo s svojimi hčerkami tri dni v samostanu. Tu

Boj za slovensko mladino v izseljenstvu

MISLI OB IZSELJENSKI NEDELJI

Slovenci so razkropljeni po vsej zapadni Evropi. Na Westfalijo v Nemčiji so prišli že pred prvo svetovno vojno. Med obema vojnama je gospodarska kriza v Sloveniji mnoge rojake pognala v nizozemske, belgijske in francoske rudnike. Naši Prekmurci so v tem času našli zaposlitev v francoskem poljedelstvu.

Po drugi svetovni vojni so Slovenci v množicah iskali svobode in zaščite v zapadnem svetu. Večina je hitela v čezmorske dežele, v Severno Ameriko, Kanado, Argentino in Avstralijo; manjši del pa se je ustabil v zapadni Evropi. Svedska je odprla vrata najprej beguncem, potem pa tudi posameznikom in družinam, ki potujejo z rednimi potnimi listi. Teh slednjih je v zadnjem času posebno veliko v Nemčiji in Avstriji.

Precej poznana stvar je že, kako si ti ljudje, ki so kot kapljice v morju razkropljeni v tujem svetu, organizirajo svoje narodno, kulturno in duhovno življenje. Tu se skrivajo problemi, ki postavljajo na resno preizkušnjo našo vrednost kot posamezniki in skupnost. Moresmo reči, da je slovenski izseljenec to preizkušnjo dobro prestal. V težkih okoliščinah je v morju tujine ostvaril slovenske otočiče, kjer se je človek počutil kot doma. Samo tisti, ki sam živi v izseljenstvu, more razumeti, koliko naprov in žrtve so naši izseljenski pionirji vložili v slovensko delavnost na kulturnem, narodnem in verskem področju.

Toda s tesnobo v srcu doživljamo, kako drug za drugim pešajo in umirajo stebri slovenske skupnosti v zapadni Evropi.

Kdo bo nadaljeval njihovo delo?

Oči vseh so uprte v mladino. Tako smo pred najtežjim in najbolj bolečim izseljenskim problemom.

KAKO JE Z NASO MLADINO

Ni lahko. Človek je v veliki meri otrok okolja, ki ga sestavljajo družina, šola, ulica in sploh družba. V slovenski izseljenski mladini se tedaj križajo vplivi domovine in tujine; kateri bo prevladal?

Cisto jasno je, da so vplivi tujine močnejši. Otrok dolga leta presedi v tujiholah, ki ga smotrno vzgajajo za življenje, a obenem odtujujejo vrednotam in idealom »starega sveta«. Isto vlogo vršijo tisk, radio in televizija. V šoli in na ulici otrok dobi prijatelje, ki so nova vez s tujino. Ko otrok dorasča, začne resneje misliti na prihodnost. Njegova življenjska pot bo po vsej verjetnosti tekla v tujini. Vzgaja se v tujini za tujino.

S tem se vedno bolj rahljava vezi otrok naših izseljencev do Slovenije in tujina jim postaja domovina.

Tako pada list za listom z drevesa našega naroda. Naši starši se pri tem počutijo kot koklja, ki je zlegla račke. Račke brezskrbno plavajo po vodi, koklja pa brez moči stoji na bregu in tesnobo gleda za njimi...

Temu pojavi se ne smemo čuditi. Naravno je namreč, da se otroci udomačijo v kraju, kjer jim potekajo brezskrbna leta. Potrebno je, da ti čim popolneje obvladajo krajevni jezik, poznajo državne zakone in ljudske običaje ter jih spoštujejo. Enako ne moremo nasprotovati temu, da mnogi od mlajših sprejmejo tuje državljanstvo.

Vse to je prav. Toda s tem se ni rečeno, da smemo pozabiti in zatajiti svojo preteklost in prekiniti vse stike z narodom, iz katerega izhajamo. To bi bilo nenaravno in neznačajno.

Narodnost in državljanstvo sta dva različna pojma. Otrok slovenskih staršev, ki je postal tuj državljan, je po narodnosti še vedno Slovenec. In tega naj se ne boji javno pokazati. Naj ne bo sleva! Kakor ima namreč tujina pravico, da jo spoštujemo, tako imamo mi pravico, da nas ona spoštuje.

SAMO ENA POT

Dolžnosti izseljenske mladine do tujine in do svojega naroda so torej združljive. A drugo je vprašanje, kako slovensko mladino v tujini navdušiti za delo za slovenske ideale.

Zdi se, da k temu cilju vodi samo ena pot.

Rekli smo, da je človek otrok svojega okolja. Ta naravni zakon moramo tudi upoštevati. Ako hočemo, da bo naša mladina imela še kaj srca za to, kar nam je drago in sveto, MORAMO POSKRBE TI, DA BO TA MLADINA DORASČALA V SLOVENSKEM OKOLJU.

Prvo in najbolj naravno okolje za otroke je družina. NAJ TO OKOLJE BO RES SLOVENSKO!

Kako v družini na tujem ostvariti slovensko okolje? V družini naj se govori in čuti slovensko. Iz naših domov na tujem naj diha Slovenija. Iz ureditve naših stanovanj naj odseva ljubezen do slovenske zemlje. Naša ognjišča naj bodo slovenski otočki na tujem, kjer bo slovenska knjiga na častnem mestu.

V takem okolju bo prva otrokova beseda slovenska beseda in prva pesmica slovenska pesmica. Razpoloženje staršev in vzdušje doma bosta, kot vemo izkušnje, rodila odgovarjajoč odmev v otrokovi duševnosti. Iz majhnega kričača bo začel rasti pravi Slovenec.

Dolžnosti in odgovornosti staršev v tej točki ne bomo nikoli preveč poudarili.

V Argentini, Kanadi, Severni Ameriki in Avstraliji priskoči staršem na pomoč slovenska šola. V zapadni Evropi je to le malokje bilo mogoče uresničiti. Ljudje so preveč razkropljeni in tudi učnih moči ni, ker izseljenski duhovnik ne zmora vsega.

Zelo koristni bi bili posebni učbeniki slovenskega jezika za mladino, ki obiskuje francoske, nemške in nizozemske šole.

Naša društva igrajo tudi zelo važno vlogo pri ostvarjanju slovenskega okolja v izseljenstvu, a moramo potožiti, da mladini na splošno posevečajo premalo pozornosti. Kjer pa so društva imela srečno misel ustanoviti mladinske krožke, so ti rodili lepe uspehe.

Slovenci v zapadni Evropi smo v zadnjih letih odlično rešili nekaj težkih problemov. Stevilo izseljenskih duhovnikov smo počelverili, ostvarili smo zelo lepo revijo »Naša luča«.

Čas je že, da se resno lotimo tudi vprašanja naše mladine. Glavno težo te naloge bodo morali nositi starši, ostali pa bomo z veseljem pomagali.

V—ko.

Slovenska mladina v Torontu

Slovenska mladina pri Mariji Pomagaj v Torontu je 12. novembra priredila vo kalni koncert v dvorani na Manning Ave. Koncert z istim programom so ponovili še v nedeljo 13. novembra.

Mladinski zbor Marije Pomagaj, o katerem smo v našem listu že večkrat poročali, deluje že sedem let in je do sedaj sam priredil pevske nastope. Letos sta se mu pridružila še dva zbora: otroški ali zbor začetnikov in dekliški zbor, ki se je nedavno formiral iz deklet, bivših gobjenk Slovenske šole Marije Pomagaj in prvih pevk mladinskega zbora pred sedmimi leti. Tako so na jesenskem koncertu nastopili trije zbora: otroški, mladinski in dekliški zbor. Vsak od njih je izvajal sebi primerne pesmi.

Program je obsegal 20 pesmi; z izjemo ene pesmi je bilo petje večglasno: od dvoglasnega do petglasnega. Nekatere pesmi so imele obvezno klavirsko spremljavo, večina pa je bila izvajana a capella. Mladinski zbor je izpolnil večji del programa, odpel je 12 pesmi, skoraj vse narodne ali ponarodele. Najzahtevnejši sta bili: Pueri concinite (Jakob Gallus), božični motet, in Deep River, stara črnska duhovna pesem. Prvo so izvajali štiriglasno a capella, drugo triglasno ob klavirski spremljavi. Otroški zbor je imel na sporedu 5 pesmi; dekliški tri: Goreči ogenj brez plamena; Roža na vrtu; Da bi biva lepa ura.

Vse tri zbere je za koncert pripravil in jih dirigiral č. g. Tone Zrnc, C.M. Klavirsko glasbo je interpretirala ga. Božena Naughton (roj. Brajša). Uvod v posamezne točke in komentar pesmim sta podala g. Vilko Čekuta v slovenskem in gdč. Marjetka Suligoj v angleškem jeziku.

Fojsova harmonikarska šola in Slovenska folklorna skupina Nagelj sta v soboto 26. novembra skupno priredili v dvorani Marije Pomagaj družabni večer in koncert. Harmonikarski orkester je vodil g. Matija Lebar, folklorno skupino pa g. Ciril Soršak.

S TRŽAŠKEGA

Nabirka za poplavlence

Nedeljska nabirka za poplavlence v tržaški škofiji je dosegla 13 milijonov lir. Gospod nadškof je del te vsote izročil nadškofu v Vidmu, del pa škofu v Bel-lunu. Razume se da se nabirka še nadaljuje. Verjetno bo še marsikdo priskočil na pomoč tistim, ki so vse izgubili.

Nagrajena slovenska mladina

Kakor vsako leto, je tudi letos literarno društvo »Dante Alighieri« iz Trsta obdarovalo najprirednejše učence osnovnih in srednjih šol Tržaškega ozemlja. Nagrado so prejeli učenci, ki so v lanskem šolskem letu imeli odlično oceno v italijanskem jeziku bodisi na italijanskih kakor na slovenskih šolah. Med nagrajenimi je bilo lepo število slovenskih otrok in dijakov. To pa naj bo v dokaz, da se slovenska mladina z lahkoto uč jezikov in da imajo naši otroci v slovenskih šolah možnost, da se postavijo na isto raven kot italijanski otroci in da se jim za bodočnost ni treba bati. Trgovski uradi in trgovine dan za dnem povprašujejo po fantih in dekletih, dobro poznajo oba jezika.

Nagrajeni šolski mladini iskreno čestitamo!

KRATKE NOVICE

Združeni narodi

Na zasedanju Generalne skupščine ZN je na dnevnem redu zadeva o sprejemu komunistične Kitajske. Italijanski zastopnik je predlagal kompromisno rešitev, po kateri naj bi posebna komisija zadevo preštudirala in se posebej prepričala, ali komunistična Kitajska res želi biti sprejeta v OZN in če je voljna sprejeti njene cilje. Toda italijanski predlog je naletel na oster odpor pri komunističnih državah.

Podgorni v Avstriji

Predsednik Sovjetske zveze Nikolaj Podgorni je bil na uradnem obisku v Avstriji. Med drugimi avstrijskimi deželami je prišel tudi na Koroško. Ob koncu je izjavil, da bi pristop Avstrije k skupnemu evropskemu tržišču (SET) pomenil kršitev avstrijske nevtralnosti. Ta izjava je neprijetno odjeknila na Dunaju, kjer se zelo trudijo, da bi tudi Avstrijo sprejeli v SET.

Volivcem na Tržaškem

V nedeljo, 27. novembra in v ponedeljek dopoldne bomo volivci na Tržaškem spet poklicani, da gremo volit. Da bo vsakemu popolnoma jasno, naj še enkrat ponovimo, kako se voli.

KAKO BOMO VOLILI?

Volili bomo tržaški občinski in tržaški pokrajinski svet. Volivci tržaške občine bodo zato dobili dve glasovnici, volivci devinsko-nabrežinske, zgonske, repentabske, dolinske in miljske občine pa samo eno glasovnico.

V TRŽAŠKI OBČINI

Volivci tržaške občine naj si obe glasovnici dobro ogledajo. Na glasovnici za občinski svet bodo našli znak Slovenske skupnosti, to je lipovo vejico z napisom »Unione Slovena-Slovenska skupnost« na desni strani, kjer je drugi od zgoraj. Ta znak bomo prekržali s svinčnikom, ki nam ga bo dal predsednik volišča. Poleg znaka so štiri črtice. Na vsako teh črtic se lahko napiše en priimek ali številko tistega kandidata, ki mu želimo dati prednostni glas. Vendar to ni potrebno. Dovolj je že, prečrtati znak Slovenske skupnosti. Tistim, ki želijo dati prednostni glas, svetujemo, naj napišejo na prve tri vrste številke 1, 2, 3, kakor je svetovalo tajništvo Slovenske skupnosti. To pa zato, ker so ti kandidati pripravljene sprejeti res veliko breme in odgovornost, ki čaka tistega, ki je izvoljen. Imajo tudi potrebne izkušnje in so veliko naredili za Slovensko skupnost. Poleg tega bo dobil vsak volivec še glasovnico za pokrajinski svet. Tu naj poišče znak Slovenske skupnosti in ga prekrži. Nahaja se na levi strani, to je v prvi koloni, kjer je zadnji od spodaj. Tu ni preferenčnih glasov, torej nič pisati, ker je sicer glas neveljaven.

V OSTALIH OBČINAH

Volivci devinsko-nabrežinske, zgonske, repentabske, dolinske in miljske občine bodo dobili samo eno glasovnico. Na njej najdejo znak Slovenske skupnosti, ki je šteti po vrstnem redu in se nahaja na zadnjem mestu v prvi koloni (na levi strani). Ta znak prekržajo in s tem so opravili svojo dolžnost. Tu ni preferenčnih glasov, torej nič pisati, da ne bo glas neveljaven.

ZAUPANJE SLOVENSKI SKUPNOSTI

Naravno je, da vsak Slovenec voli slovensko, kakor volijo Italijani italijansko. Slovensko pa voli le, če glasuje za Slovensko skupnost. Naši bralci to dobro vedo, saj so zavedni in dovolj izobraženi. Vedo tudi, zakaj drugih strank in kandidatov ne moremo voliti. Da bodo lahko poučili koga, ki je morda premalo poučen ali zapeljan, naj na kratko napišemo še tole:

Na tržaški občini je bil svetovalec Slovenske skupnosti izven

ANTON VAN DE VELDE

Srce zmaguje

50

»Ali hočeš skodelico mleka, otrok, ali ti je ljubši čaj? In danes opoldne jeva seklinano s solato in še nekaj sladkega za poobede.«

Naslov Gerritsovih je zdaj: Kanadski trg 47; pozvoni štirikrat. Materino srce kliče dan za dnem za obema, ki tičita v Borremu.

»Tako rada bi ju imela doma, Jon. Res bi bilo bolje, ko bi mogla ostati še nekaj časa na kmetih, toda jaz ne vzdržim brez njiju, predloga sta že zdoma.«

Jon pojde jutri po Peera in Lientjo. »Tako bosta imela vendarle štirinajst dni kmečkega zraka in kak lep poletni dan. Pojdemo lahko vsi skupaj tja.«

Chrisje leži gorko v očetovem naročju. »Primaruha, kakšna sončnica!«

»Osem funtov in pol tehta, očka!«

»Ponosen sem kakor lev,« se smeje Jon,

odbora, slovenski svetovalec na listi Italijanske socialistične stranke pa je bil odbornik. Pohvali se lahko le s tremi slovenskimi napismi na občinskih izpostavah. To je vse, a odločno premalo. Dr. Simčič je dosegel za Slovence dosti več. Se bolj žalostno je sledeče: prebrali smo program združene italijanske socialistične stranke in nismo našli v njem niti ene same točke v korist Slovencev! Še več: med volilno agitacijo je občinski odbornik in prvak te stranke Di Gioia v polemiki z misovci rekel, da je po vojni delal proti Slovenem, medtem ko glasilo te stranke »Avanti« tolaži svoje pristaše, naj se ne boje Slovencev, saj je zgodovinska vloga Trsta, da jih asimilira. Zavednemu Slovincu torej niti na misel ne more pasti, da bi volil to stranko in in njene kandidate, četudi imajo slovensko ime in priimek.

In komunisti? Oni se ne morejo pohvaliti niti s tistimi tremi

napis kot socialisti. Za nas ne morejo doseči nič, ker so v opoziciji. So pa že naredili precej proti slovenskim koristim. Zavednim Slovincem v Slovenski skupnosti očitajo nacionalizem. Slovenska skupnost je res delavsko-kmečka in narodna, nacionalizem pa odklanja, zakaj boj za pravične slovenske koristi ni in ne bo nacionalizem. Slovenska skupnost je samostojna, ni nikomur pokorna, kot so pokorni slovenski komunisti italijanskim. Slovenska skupnost pa je kot predstavnica slovenske manjšine pripravljena pogajati se in kot neodvisna tvorba sodelovati s tistimi, ki so pripravljene ustreči slovenskim zahtevam. Edino to je pametna politika, ki jo mora voditi vsaka narodna manjšina in jo vodijo tudi Južni Tirolci.

Zato bomo 27. novembra zupali glas Slovenski skupnosti, vse druge pa bomo odklonili.

Borec

TRŽAŠKE NOVICE

Sporočilo Adrie

Akademski organizacija slovenskih študentov »Adria« sporoča javnosti, da se je v zvezi z nedavnimi neredi na tržaški univerzi z vso resnostjo in odgovornostjo udeležila zasedbe filozofske fakultete iz naslednjih pomembnih razlogov:

1. da bi v bodoče univerzitetne in civilne oblasti poskrbele za večjo fizično varnost in moralno integriteto akademikov prvega letnika, ker bi se namreč samo tako omejil in končno povsem zatrl zloglasni lov na bruce s strani določenih neodgovornih guardijskih skupin;
2. ker se ne sme motiti politično udeleževanje reprezentativnega organa, ki edini javljeno predstavlja vse študente tržaške univerze;
3. ker rektor ne bi smel mimo akademskega senata podvzeti drastičnih ukrepov proti tribunu, z posebnostjo, ker za to ni imel nobenega razloga;
4. da v bodoče uprava univerze posveti večjo pažnjo tistim ustanovam, ki skrbijo za lažje pogoje študija;
5. da se prizna študentom, poverjenim profesorjem in asistentom pravico, da dejansko sodelujejo v organih, katerim je poverjena uprava vsučilišča.

Adria izraža svoje zadovoljstvo, da so odgovorni organi takoj sprejeli upravičene zahteve študentov in s tem potrdili voljo, da se pomaga deželnemu vsučilišču povzpeti se iz svojega obrobnega položaja ter prebroditi krizo, ki jo trenutno doživlja.

Končno Adria spet ostro obsoja ponovne izpade politične nestrpnosti fašističnih in skrajnih desničarskih študentov na listah FUAN in GNT, ko je večja skupina pretepla in ranila študenta Mochija, in se obrača do odgovornih organov, naj brez popuščanja kaznujejo take nekulturne pobalske podvige, ker bodo samo tako koristili ugledu tržaške univerze.

Odbor Adrie

»in oči ima kakor zlahtne kamne!«
»Očetove oči, mož! Na teh očeh sem obvisela pred leti, še veš? Bilo je nekega večera...«
»Takšni so ti spomini; ne moreš jih razložiti, kakor bi rad; izpoved ljubezni se začne vedno z očmi. Tako je bilo že v paradizu in tako ostane na ulici in na podstrešju.«
»Mi hočeš verjeti,« pravi Jon, »da za nič na svetu ne razumem ženitve iz pameti? Kaj pa ima pamet pri tem opraviti? Dva človeka držita skupaj, ali to ni dovolj, ali to ni vse? Ah, saj veš, Greta; ti nosiš breme življenja; ali je naše srce zato kaj revnejše, ker tičimo štiri nadstropja visoko? Ali Kristijan v našem podstrešnem stanovanju ni otrok svetlobe? Dobro vem, da sem bore kos mesa in kosti in da ti, žena, držiš vse pokonci, toda treba nama je najinih štirih rok, da lahko nosiva svojo srečo, tudi tukaj, pod žlebnjaki!«

»Neumni pesnik,« se smehlja Greta, »čudovito neumni pesnik, ali si odtlej tako neznansko razigran, odkar tukaj sta

Večerni razredi trgovskega tehničnega zavoda v Trstu

V šolski zakonodaji je predvidena možnost, da se pri industrijskih in trgovskih tehničnih zavodih ustanovijo posebni razredi z večernim poukom. Ti razredi so namenjeni tistim delavcem in uradnikom, ki so čez dan zaposleni v službi, a bi vseeno radi dosegli srednješolsko izobrazbo.

Pravno imajo ti razredi enako veljavo kot redni razredi z dopoldanskim poukom. Tudi učni načrt je skoraj enak. Celotni tečaj traja šest let in je razdeljen na dve stopnji: v prvih dveh razredih se zlasti utrjuje in dopolnjuje splošna kultura, v nadaljnjih štirih razredih pa prevladuje vse bolj strokovna izobrazba. Po šestem razredu smejo dijaki teh razredov delati usposobljenostni izpit (matur) kot vsi drugi redni dijaki.

Za vpis v te razrede je potrebno spričevalo nižje gimnazije ali strokovne šole ali nove enotne srednje šole kakor za vse redne razrede; poleg tega pa so potrebni še sledeči pogoji:

1. da je prosilec dopolnil vsaj 16. leto starosti;
2. da ima delovno knjižico;
3. da je čez dan zaposlen v službi; to mora dokazati s potrdilom na kolkovanem papirju; v potrdilu mora biti navedeno, kje je zaposlen, v kakšni stroki in v kakšnem delu.

Tudi pri državnem trgovskem tehničnem zavodu s slovenskim učnim jezikom v Trstu bi smeli vpeljati take večerne razrede, če bi se prijavitel dovolj prosilcev. Zato vabimo vse tiste, ki imajo zgoraj navedene pogoje in bi radi obiskovali tak strokovni pouk v večernih urah, naj se do konca tega meseca (novembra) zglasijo pri tajnistvu tega zavoda. Tu bodo dobili vsa potrebna navodila.

Sv. Križ - predvolivni pomenek s Križanom

Se kak dan in bo grmeči glas zvočnikov utihnil, predvolivni boj, ki sta ga letos povsod nemalo ovirala in slabo vreme, bo prenehal... Se kratko sobotno premirje torej in bova ti in jaz, dragi kriški prijatelj, poklicana, da v popolni tajnosti svobodno poveva z volivnim glasom to, kar nama zdrava pamet, vest in srce narekujejo. V nedeljo ali ponedeljek bova v volivni kabini — vsak zase — čisto sama in ako prej ne, se bova vsaj takrat za trdno odločila, da voliva slovensko. Zakaj?

Če sva prepričana katoličana ne bova nikdar podprla tistih strank in gibanj, ki taje Boga, širijo laž in sovražijo vse, kar je količkaj krščansko; prav tako ne bova nikdar poteptala četrte božje zapovedi, ki nama jasno nalaga ljubezen do najinih morda že pokojnih slovenskih staršev in s tem ljubezen in zvestobo svojemu narodu, zemlji in materini besedi.

Če sva res Slovence, bova imela v nedeljo in v bodoče vedno pred očmi, da je vsak glas oddan katerikoli italijanski stranki — veliki ali mali, »delavski« ali »nedelavski« — za nas Slovence ne samo popolnoma izgubljen, temveč škodljiv in uničevalen. Zakaj?

Stvar je zelo enostavna: Slovenec, ki odda glas tuji, neslovenski stranki, malopridno omadežuje spomin tistih, ki so iz ljubezni do svojega naroda in za njegovo resnično svobodo žrtvovali najdražje, kar so imeli — lastno življenje; Slovenec, ki glasuje za katerokoli italijansko stranko, izpodkopa budočnost svojim lastnim otrokom, postavlja v nevarnost še tistih nekaj pravic, ki jih danes uživamo, in hote ali ne hote pomaga tistim tujim kapitalistom, ki jemljejo slovenskim kmetom zemljo, ki gradijo ob naših vseh ezulskih naselja z namenom, da nas potujčijo in polagoma izbrišejo s te naše zemlje.

Vsak trezen in pameten človek se bo torej vprašal, kako in s čim naj izpričamo, da smo, da tu živimo, da terjamo od Boga dane nam pravice, ako svoj dragoceni glas pri volitvah malomarno zapravimo s tem, da ga zamešamo v morje italijanskih glasov? Bodiva si na jasnem: Slovenec, ki zavestno glasuje ali agitira za tuje stranke, je narodni odpadnik in ga sami Italijani v svojem srcu tiho zaničujejo, kajti ako ni zvest svojemu narodu, kako naj bo potem zvest njihovemu? Ako ne mara svojih slovenskih predstavnikov, ki jih more s svojim glasom svobodno izvoliti, kako naj potem ljubi druge? Brez vsakega sovraštva do kogarkoli pa tudi brez vsa-

kega cincaja in negotovosti bova torej, dragi kriški prijatelj, skupaj z vsemi ostalimi zavednimi Slovenci na Tržaškem prisluhnila glasu vesti in oddala svoj glas edini slovenski listi, to je tisti, ki jo krasi častljivi znak naših predstavnikov: lipova vejica! Ta naju edina te dni še posebej opominja, naj se slovenstvu za nobeno ceno ne izneveriva. To je lista, na kateri kandidirajo poleg ostalih tudi štirje mladi zavedni Križani, delavci, ki si v potu svojega obraza pošteno služijo vsakdanji kruh, možje ki ste nanje v resnici lahko ponosni, ker nam vsem mnogo obetajo. Ne zate ne zame, dragi kriški prijatelj, ni mesta v tuji stranki, ker nočeva biti hlapca, še manj pa odpadnika, saj se ti in jaz prav dobro zavedava, da »kdor zaničuje se sam, podlaga je tučevi peti...«

Nedeljski obiskovalec

Nova bolnišnica v Trstu

Preteklo soboto dopoldne so na Katinari položili temeljni kamen za novo tržaško civilno bolnišnico. Temeljni kamen je blagoslovil nadškof msgr. Santin ob navzočnosti najvišjih zastopnikov mesta, dežele in države.

Nova bolnišnica je zelo potrebna, ker je sedanja stara 125 let in je premajhna za sedanje potrebe Trsta. Nova bo stala sedem milijard lir in jo bodo gradili pet let. K stroškom bo prispevala država, dežela in občina. V novi bolnišnici bo 800 ležišč in vsi potrebni prostori za moderno splošno bolnišnico.

Cerkev na Pesku

pričakuje nadpastirja

V nedeljo, 27. novembra bo v cerkvi Brezmadžne na Pesku pastirski obisk. To je prvi pastirski obisk, odkar je cerkev na Pesku postala sedež starodavne župnije sv. Tomaža apostola. Župnija sv. Tomaža je najmanjša v vsej škofiji. Ima skupno komaj 70 družin, ki žive v Gročani, na Pesku, v Dragi in Botaču. Nima lastnega župnišča. Ima pa lepo cerkev, ki je bila zgrajena leta 1954 po načrtu Vilka Cekueta in jo je lansko leto poslikal Tone Kralj.

Tržaški nadškof bo dospel najprej na pokopališče, kjer bo skupno z verniki točno ob 15. uri opravil molitve za rajne farane in nato ob 15.30 daroval sv. mašo.

Upamo, da ne bo nobenega farana motilo dejstvo, da sovpada pastirski obisk z dnevom pokrajinskih volitev. Obojno — dolžnost volivcev in faranov — lahko opravimo z eno samo potjo.

Lepo vabimo k pomembnemu obisku ne le vse farane, temveč tudi vse, ki so bili krščeni pri sv. Tomažu ali pri sv. Eliju in žive v mestu ali drugje.

leg plače 35 goldinarjev bi imeli zastoj stanovanje, kurjavo, razsvetljava in uniformo. Če Vas moj predlog zanima, prosim za čimprejšnji odgovor, da lahko sporočim našemu gospodu poslaniku. Z odličnim spoštovanjem Leopold Laermans (Job Mikkers). — P. S. Predpostavljam, da vendar znate gladko francoško?»

»Nak, Bog nebeški,« godrnja Jon in pošteno se mora premagovati, »kaj pa misli ta novo pečeni diplomat? Ali naj se pripravi preseliva v Den Haag. Greetica, s petintridesetimi goldinarji na mesec in gladko francoščino za holandske gospodične. Takoj mu pišem, da lahko s temi petintridesetimi goldinarji poplača dolgove "Galeone". Greta, povej mi vendar, kaj mora človek storiti, če naj ostane vljuden do kakega poslanstva? Ali naj po francoško kolnem ali naj se po holandsko zahvalim za prosto stanovanje, kurjavo in uniformo? Če mi pride ta atašé kdaj v našo mansardo, ga zmašim v košarico in ga spustim, da telebne na ulico in se raztrešči.«

»Ljubi fant,« se smeje Greta, »po-

miri se.«
»V redu,« pravi Jon, »stvar je opravljena.«

In potem jesta seklinano s solato pa torto s točleno smetano in češnjami.

Ko pa je veselje mimo, stoji spet angel na vratih paradiza: »Jon Gerrits, tak je moj ukaz...« In Gerrits nabira spet nove gube na čelu. Stanovanje je res za leto dni plačano, toda ostalo življenje? Jutri sta Peer in Lientja spet doma, potem bo treba nasititi pet lačnih ust in sama ljubezen ne plača suhoparnega peka.

»Pravkar mislim, otrok, kaj ko bi stopil zdaj do Strokovne zveze? Saj veš, da je Nand govoril o njej; dve sto frankov velja in to je mnogo, toda utegnili bi jih odščipniti od Jodovega denarja in potem bi jo počasi lahko tolkli z brezposelno podporo.«

Kaj naj Greta na to odgovori? Njen mož išče povsod opore. Ali naj on kaj spremeni, ko so vsa vrata zaprta? In živeti vendar morajo! »Le poskusi, možiček, upajmo, da pojde.«

(se nadaljuje)

GORIŠKE NOVICE

Dušnopastirski tečaj

Preteklo nedeljo je zasedal odbor za dušnopastirske tečaje slovenskih zamejskih duhovnikov. Navzoč je bil po en zastopnik Koroške, Goriške, Tržaške, Benečije in izseljenjskih duhovnikov Zpadne Evrope. Pregledali so uspehe letošnjega tečaja v Trzizmu v videmski nadškofiji in potrdili — kot je bilo omenjeno na tečaju, — da bo 7. dušnopastirski tečaj v Trstu v dneh od 28. do 30. avgusta 1967.

Po letošnjem tečaju je odgovoril na vdanostni brzojav v imenu sv. očeta kard. Cicognani takole:

»Slovenskim škofijskim in izseljenjskim duhovnikom, zbranim na dušnopastirskem tečaju, sv. oče medtem ko se veseli njihove gorečnosti in apostolskega duha, pošilja iz srca apostolski blagoslov s prošnjo, da Bog blagoslovi njihove napore in sklepe.«

Sovodnja

V Sovodnjah je prišlo v soboto zjutraj do nesreče, ki jo je povzročila eksplozija plinske jeklenke na domu gospe Praksede Prinčič vd. Beltram. Gospa Prinčič je nekaj pred polno hotela prižgati plinski štedilnik, da si skuha kosilo. Pri tem pa je prišlo do strašne eksplozije, ki je gospo vrgla na tla. Plameni so jo hudo ožgali po rokah, obrazu in nogah. Kulinjsko pohištvo je eksplozija uničila, zrušila se je tudi vmesna stena in tudi glavni zunanji zid se je poškodoval. Prihiteli so sosedje in pomagali ožgani gospe, da so jo takoj odpeljali v bolnico. Ugotovili so ji opekline druge stopnje. V bolnišnici bo ostala 15 dni. Gospe Prinčič, ki je naša zvesta naročnica, želimo popolnega okrevanja in da bi se ji kaj podobnega nikdar več ne pripetilo.

Umril je dr. Anton Grusovin

V nedeljo zjutraj so na goriškem pokopališču pokopali dr. Antona Grusovina, ki je do lanskega avgusta bil primarij dermatološkega oddelka v splošni bolnišnici v ulici V. Veneto.

Rodil se je v Gorici leta 1896; z 18. leti je že maturiral in se vpisal na medicinsko fakulteto v Gradcu. Po končani prvi svetovni vojni je nadaljeval s študijem v Padovi, kjer je promoviral z najboljšimi uspehi leta 1920. Na Dunaju se je specializiral v kožnih boleznih in se vrnil v naše mesto. Ze pred drugo vojno je sprejel mesto na INAM, kjer je deloval kot primarij na dermatološkem oddelku vse do lanskega avgusta. Bil je splošno priljubljen zaradi svojih velikih strokovnih zmoglosti in izredne ljubezni do bolnikov.

Števerjan

Lepo priznanje števerjanskemu kmetovalcu

V soboto so v Števerjanu podelili zlato kolajno kmetovalcu Komjanc Dragotu, z Valerišča. Za to priliko je iz Cento (Ferrara) prišel solastnik istoimenske tovarne traktorjev Lamberghini Giorgio, in mu jo osebno poklonil, v znak uspeha, ki ga je Komjanc dosegel na tekmovanju s traktorji, ki se je vršila pred dobrim mesecem.

Prisotni so bili še drugi predstavniki te velike italijanske tvrdke, kmetovalci, ki uporabljajo tovrstne traktorje, ter bratje Trpin, ki so zastopniki za Goriško.

V nedeljo sta si v farni cerkvi obljubila večno zvestobo domačina Gravnar Alojz z Dvora in Gabrovec Iva od Aščevih. Veseli smo, da je to nova družina, ki bo ostala v Števerjanu, zato jima vsi želimo obilo božjega blagoslova.

Štandrež

V nedeljo smo imeli v domači prosvetni dvorani prijetno veselico. Dvorana je bila polna gledalcev iz Štandreža in okolice. Za začetek so naši pevci in pevke

V nedeljo, 4. decembra bo ob 3.30 popoldne v Katoliškem domu v Gorici

MIKLAVŽEVANJE ZA OTROKE

Sodelovali bodo otroci iz Gorice in iz okoliških vasi. Starši, pripravite otrokom vesel prihod svetega Miklavža! Darove sprejema družina Špacapan v Kat. domu do nedelje, 4. dec. opoldne.

dostikrat tam zbrali in videli in slišali vedno kaj novega, zabavnega in poučnega. To se bo gotovo zgodilo, saj je v naši vasi še polno mladih in odraslih, ki imajo veselje in sposobnost do prosvetnega dela.

Doberdob

V soboto, 19. novembra sta se poročila v Devinu Marija Gergolet in Bruno Giacuzzo. Nevesta je iz Doberdoba, redna čitateljica Katoliškega glasa in pridna pri nastopih na odru in sploh pri prireditvah. Za vse se ji lépo zahvaljujemo, izrekamo čestitke in želimo obilo božjega blagoslova v zakonskem življenju z željo, da ne bi nikoli pozabila na Doberdob!

Doberdobska mladina, ki je letos predstavila igro v štirih dejanjih »Čudezna piščalka«. V zadnjih desetih letih je bilo v mali župnijski dvorani nekako 40 malih in tudi nekaj večjih iger, med drugimi: Tri sestre, Ljudmila, Umor pri kapelici (Pevma), Velika Zmagovalka, Dve materi, Rešen iz pekla, Ivčkove sanje itd. Čas je, da pripravimo zlasti mladini in bodočnosti primerno župnijsko dvorano, da se ne bomo stiskali kot do sedaj.

RADIO TRST A

Sporod od 27. nov. do 3. dec. 1966

Nedelja: 8.30 Kmetijska oddaja. — 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojanu. — 10.15 Od nedelje do nedelje našim val. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Ostrostrelec«, dramatisirana povest, tretji del. — 12.00 Nabožna glasba. — 12.15 Vera in naš čas. — 12.30 Glasba po željah. — 13.00 Odmevi tedna v naši deželi. — 15.00 S pesmijo naokrog. — 15.30 »Gospa ministrica«. Veseloigra v štirih dejanjih. — 18.30 Kino, večeraj in danes. — 19.15 Nedeljski vestnik. — 20.30 Iz slovenske folklore; Rado Bednarik: »Pratika za prvo polovico decembra«. Ponovitev v torek ob 12.00. — 22.00 Nedelja v športu. — 22.10 Marek Copelent: Nonet (1965). Izvaja češki nonet.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole (oddaja za srednje šole). Ponovitev ob 17.25. — 12.10 Brali smo za vas. — 12.25 Za vsakogar nekaj. — 13.30 Priljubljene melodije. — 18.00 Ne vse, toda o vsem. — 18.30 F. Chopin: Koncert št. 1 v e-molu, op. 11, za klavir in orkester. — 19.10 Poglavlja iz zgodovine slovenske književnosti: Vinko Beličič: (9) »Pripovednik in dramatik F. S. Finžgar«. — 21.00 Sodobne črtice in novele: Anita Pittoni: »Modri plamen«. — 22.30 Slovenske skladbe za violino in orkester. — 22.45 Ameriški motivi.

Torek: 13.30 Glasba po željah. — 17.20 Italijanščina po radiu: Spopolnjevalni tečaj: 5. lekcija. — 18.55 Za vedro razpoloženje. — 19.10 Plošče za vas, quiz oddaja. — 20.35 Enrique Granados. »Goyescas«, opereta v treh prizorih.

Sreda: 11.30 Radio za šole (oddaja za

prvo stopnjo osnovnih šol). Ponovitev ob 17.25. — 12.10 Pomenek s poslušavkami. — 12.25 Za vsakogar nekaj. — 13.30 Glasba iz filmov in revij. — 18.00 Ne vse, toda o vsem. — 18.30 J. Brahms: Kvintet v h-molu za klarinet in godala, op. 115. — 19.10 Higiiena in zdravje. — 19.25 Regionalni zbori na 5. mednarodnem natečaju »Seghizzi« v Gorici. — 20.35 Simfonični koncert orkestra »A. Scarlatti« RAI-TV iz Neaplja. V odmoru (približno ob 21.05) Socialne vede. — 22.45 Sentimentalne pesmi.

Četrtek: 12.00 Za smeh in dobro voljo. Besedilo Danila Lovrečiča. — 13.30 Glasba po željah. — 17.20 Italijanščina po radiu: Spopolnjevalni tečaj: 6. lekcija. — 19.00 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 19.30 Najnovejši uspehi. — 20.35 »Sosed Luka«. Napisal Ivan Cankar, za radio dramatisiral Joško Lukeš. — 22.40 Klarinetist Miha Gunzek, pri klavirju M. Lipovšek. — 23.00 Glasba za lahko noč.

Petek: 11.40 Radio za šole (oddaja za drugo stopnjo osnovnih šol). Ponovitev ob 17.25. — 12.10 Med tržnimi stojnicami, pripravlja prof. Tone Penko. — 13.30 Glasbeno potovanje okoli sveta. — 18.00 Ne vse, toda o vsem. — 18.30 Nove plošče resne glasbe. — 19.00 Skladbe davnih dob: Madrigali Gesualda da Venosa. — 19.10 Slovenski znanstveni delavci z univerze: Dr. Rafko Dolhar: »Na mejah biologije«. — 19.25 Plošče, ki so mladim všeč. — 20.35 Gospodarstvo in delo. — 21.00 Koncert operne glasbe orkestra RAI-TV iz Turina.

Sobota: 12.10 Tržaške ulice in trgi. — 15.00 Glasbena oddaja za mladino. — 16.00 Volan. Oddaja za avtomobiliste. — 16.20 Pregled italijanske dramatike. Renesana dramatika. Prizori iz del: »La Cassaria« in »La Mandragola«. — 17.20 Komentarji o dogodkih po koncilu in v jubilejnem letu. — 19.10 Družinski obzornik: »Za vsako starost primerna igranja«. — 20.35 Teden v Italiji. — 21.00 Za smeh in dobro voljo. Besedilo Danila Lovrečiča. — 21.30 Vabilo na ples. — 22.30 Za prijeten konec tedna.

Ravnatelj romarskih svetišč so zborovali

V Rimu so zborovali ravnatelj raznih svetišč in romarskih božjih poti v Italiji. Zborovanja sta se udeležila tudi gospoda Fragiaco in Zupančič iz svetišča na Vejni.

Mohorjeve knjige za leto 1967

Mohorjeve za leto 1967, ki jih Goriška Mohorjeva družba v kratkem pošlje v svet, so vsebinsko zelo bogate. Založnica je prevzela nase težke žrtve, zato zaupa, da jo vsi podprejo s tem, da omogočijo vstop mohorjevkam v sleherno slovensko družino.

Koledar za leto 1967 je pester in sega na razna področja, ki zanimajo slovenskega človeka. Sodobno versko problematiko osvetljuje članek izpod peresa msgr. Lojzeta Škerla »Pot II. Vatikanskega koncila«. V literarnem delu bodo vzbudili zanimanje predvsem Jevnikarjevi prispevki »Iz kulturne zgodovine« ter sonetni venec priljubljene goriške pesnice Ljubke Sorlijeve »Neizpovedana ljubezen«. Na zgodovinskem področju je zanimiv članek »Ob 50-letnici majniške deklaracije«, ker objavlja pisma škofa Jegliča metropolitu Sedeju in označuje stališče, ki so ga zavzeli do majniške deklaracije trije veliki goriški duhovi: nadškof Sedej, kriški škof Mahnič in bogoslovni profesor Josip Srebrnič. Koledar bo prinesel tudi dozdej še ne objavljena pisma, ki so jih tajniki celovške Družbe sv. Mohorja pisali msgr. Ivanu Trinku. Sledijo še drugi zanimivi članki, črtice, pesmi itd.

De Wohlov roman »Zemlja je za nami« (str. 238) opisuje fantastični polet v vsemirje in pristanek na »božjo zvezdo Mars, strmenje nad tamkajšnjim rastlinstvom in živalstvom, srečanje z »velikani«, pretresujoča doživetja in važne znanstvene pridobitve ter povratek na zemljo. Knjiga je skrajno napeta, tako da je bralec ne bo odložil, dokler je ne prebere.

»Zgodovina Goriške Mohorjeve družbe« (str. 248) nam dokumentarčno podaja opis ustanovitve, razvoja, preganjanja in hudih borb, ki jih je doživela pod fašizmom, sodelavcev in publikacij, ki jih je poslala med slovensko manjšino v Italiji: 36 koledarjev in 113 knjig v skupni nakladi v več kot polmilionu izvodov. Knjiga vsebuje prerez zgodovine primorskih Slovencev zadnjih 45 let in še zlasti delo in trpljenje slovenskih duhovnikov. Ne bo čitatelja, ki bi ne poznal celo vrsto oseb, omenjenih v zgodovinskem spisu. Kazalo osebnih imen na koncu knjige omogoča takojšen pregled.

Trem rednim knjigam bo dodana še ena izredna knjiga, tako da vsako prejme po štiri knjige.

Primorski Slovenci, pa naj živijo tostran ali onstran meje, širom po Italiji ali v izseljenstvu, bodo v letošnjih mohorjevkah, zlasti v »Zgodovini GMD«, podoživljali svojo in svojega ljudstva življenjsko zgodbo, polno svetlega idealizma, stiske in trpljenja, pa tudi zvestobe Bogu in narodu, zvestobe samim sebi.

Mohorjeve v sleherno slovensko hišo!

Nove ugodnosti za pozidanje zgradb porušenih v vojni

V državnem uradnem listu št. 196 z dne 8.8.1966 je bil objavljen zanimiv zakon št. 610 z dne 13. julija 1966, ki prinaša nove ugodnosti za obnovitev zgradb, ki so bile poškodovane v vojni.

Glavne točke tega zakona so:

Kdor obnovi stanovanjsko zgradbo, porušeno zaradi vojnih dogodkov, lahko dobi prispevek v višini 80% priznanih stroškov in sicer največ 4.000.000 lir za vsako nepremičnino.

Ta ugodnost velja za občine, ki so leta 1936 imele manj kot 25.000 prebivalcev in občine, v katerih je nad 75% prostoro namenjeno za stanovanja. Dalje ta ugodnost velja za hiše, ki so pred poškodbo štete manj kot 8 stanovanj in za tiste lastnike, ki so imeli največ dve nepremičnini, četudi v isti zgradbi. Tudi za nestanovanjski del zgradbe, ki ni večji od 40% celotne prostornine, se dobi prispevek.

Pravico do teh ugodnosti imajo lastniki, katerim je bila za leto 1945 ugotovljena vrednost premoženja do 300.000 lir zaradi odmere rednega davka in največ 60.000 lir dohodkov za odmero dopolnilnega davka.

Ce prizadeti sami poskrbijo za popravilo hiše, lahko dobijo na obroke stalen 30 letni prispevek v višini 4% priznanih stroškov.

Tudi kmetijske zgradbe, čeprav le delno služijo za stanovanje, uživajo te ugodnosti.

Posebna nagrada, v višini ene desetine priznanih stroškov, pripada lastnikom, ki obnovijo porušene zgradbe v teku dveh let, to je do 8. avgusta 1968.

Lastniki, ki so začeli obnovo ali popravilo po 1. juliju 1965, imajo po končanih delih pravico do 30 letnega prispevka in prispevka za vračanje posojila.

Kdor hoče obnoviti ali popraviti svojo stanovanjsko hišo, poškodovano v vojni, mora to javiti pristojni finančni intendant do 31. decembra 1970.

Prošnje za prispevek na nekolkovanem papirju sprejema, za tržaško ozemlje Gradbeni oddelček Ministrstva za javna dela (Genio Civile) v Trstu, ulica Teatro Romano 17 in sicer do 31. decembra 1970, inž. Košir

OBVESTILA

Barnvi koledar za leto 1967 je izšel. Ceno 100 lir. Koledar z lepimi slikami dobite v župniščih. Čisti dobiček je namenjen Marijanišču na Opčinah in Alojzijevišču v Gorici. Priporočamo!

Adventne večerne maše bodo v Gorici vsak dan ob 19. uri pri Sv. Ivanu. To so naše »zornice«, radi se jih udeležujemo!

DAROVI:

Za Katoliški dom: N. N. 2.000; N. N. 1.000; N. N. 2.000; N. N. 500; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000 Brezme Stefanija 2.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; V. V. 5.000; N. N. 10.000; S. J. 10.000; N. N. 10.000; M. B. 3.000; V. J. D. ob tretji obletnici mamine smrti 10.000; U. Z. 3.000; Karel Trost, Trst, v spomin na pok. brata 18.000; poverjenica B. V. je nabrala 13.000; I. H. 10.000 lir.

Za Marijanišče: Družina Gruden iz Zgonika 5.000; Z. J. iz Rojana 2.000; družina Čotar z Opčin v spomin pok. Ivana Lupinc 1.000; g. Zitko 4.000; Cerkenik iz Vidma 10.000; nekaj tržaških romarjev v Einsiedeln 35.000; sestre Sosič v spomin pokojne mame 10.000 lir; N. N. iz Trsta 2.000 lir.

Duhovski zvezi v sklad za bodoče skupno romanje N. N. iz Gorice 4.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Doberdob: 100 kg krompirja, 100 kg koruze v storžih, nekaj drugih živil in 17.500 lir; Pevma-Oslavje: 220 kg krompirja, 100 kg koruze v storžih in 33.000 lir; Stmaver: 125 kg krompirja, 70 kg koruze v storžih in 4.230 lir.

Vsem dobronikom iskren Bog plačaj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 30, osmrtnice L 50, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Širite „Katoliški glas“

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE V GORICI
priredi v nedeljo, 27. t. m. ob 16. uri v dvorani Katol. doma

CECILIJANKO

Nastopilo bo dvanajst zborov iz mesta in z dežele, ki bodo zapeli vsak po dve pesmi proste izbire. Ob koncu bo skupna pesem, ki jo bodo zapeli združeni moški zbori pod vodstvom g. Stanka Jerčija.

V odmorih bo deloval tudi buffet s pristnim briškim vinom in klobasami. Vstopnina: sedeži 300 lir, stojišča 100 lir.

VSI PRISIRČNO VABLJENI!

Kmečka banka

GORICA - ul. Morelli 14 - tel. 2206

vam nudi ugodne pogoje za trgovske posle in bančne usluge (tekoči računi, vezane in proste hranilne vloge, posojila, vnovčenje in diskontiranje trgovskih menic, posli z inozemstvom, nakup tuje valute, plačevanje davkov in tako dalje)